

HVIS DU VIL VIDE MERE

MORGENAVISEN Jyllands-Posten

JULEDAG

Lørdag den
25. december
2021
www.jp.dk

Kr. 43,00

ANBEFALET
VARE

Foto: Joachim Ladefoged

»Grådigheden
eksisterer, og
vi skal fortsat
bekæmpe den«

»Hvis penge alene er drivkraften
og selve målet med tilværelsen,
så er man på spanden,« siger
præst og forfatter Mikkel Wold.

JP BØGER, side 6-10

Hver sjette dansker dør med maven og afføringen

Danskerne får gode råd om at spise fiberrigt og dyrke motion. Alligevel er salget af afføringsmidler over de seneste 10 år steget op mod 10 pct. Danske undersøgelser viser, at hver sjette voksne dansker dør med mave- og afføringsforstyrrelser, f.eks. forstoppelse, der bl.a. kan skyldes forkert kost, for lidt bevægelse, og at vi undgår toiletbesøg fremmede steder.

INDLAND, side 6-7

I 2021 leverede
**streaming-
tjenesterne**

masser af kvalitet. JP's
anmelder anbefaler bl.a.
en serie om en betændt
arvestrid og en serie om en
politikvinde med flere lig i
lasten.

KULTUR, side 18-19

MANUFACTURER'S CORNER

Her finder du produkter med mindre brugsspor,
da Carl Hansen & Søn har brugt disse til foto og
udstillinger.

Besøg Gelsted og bliv inspireret af vores brede
udvalg af designmøbler og accessories til
stærkt nedsatte priser.

HYLKEDAMVEJ 77-79, 5591 GELSTED
+45 29 47 75 80 | GELSTED@CARLHANSEN.DK

Mandag - Fredag 10.00 - 18.00
Lørdag 10.00 - 16.00 | 1. Søndag i mdr. 10 - 16

CARLHANSEN.COM

CARL HANSEN & SØN

JP Bøger

4

Opskriften
på et ægte
juleeventyr

11

Denne skæbne-
beretning lader
ingen uberørt

14

Tv-journalist
tiltrækker
forbrydelser

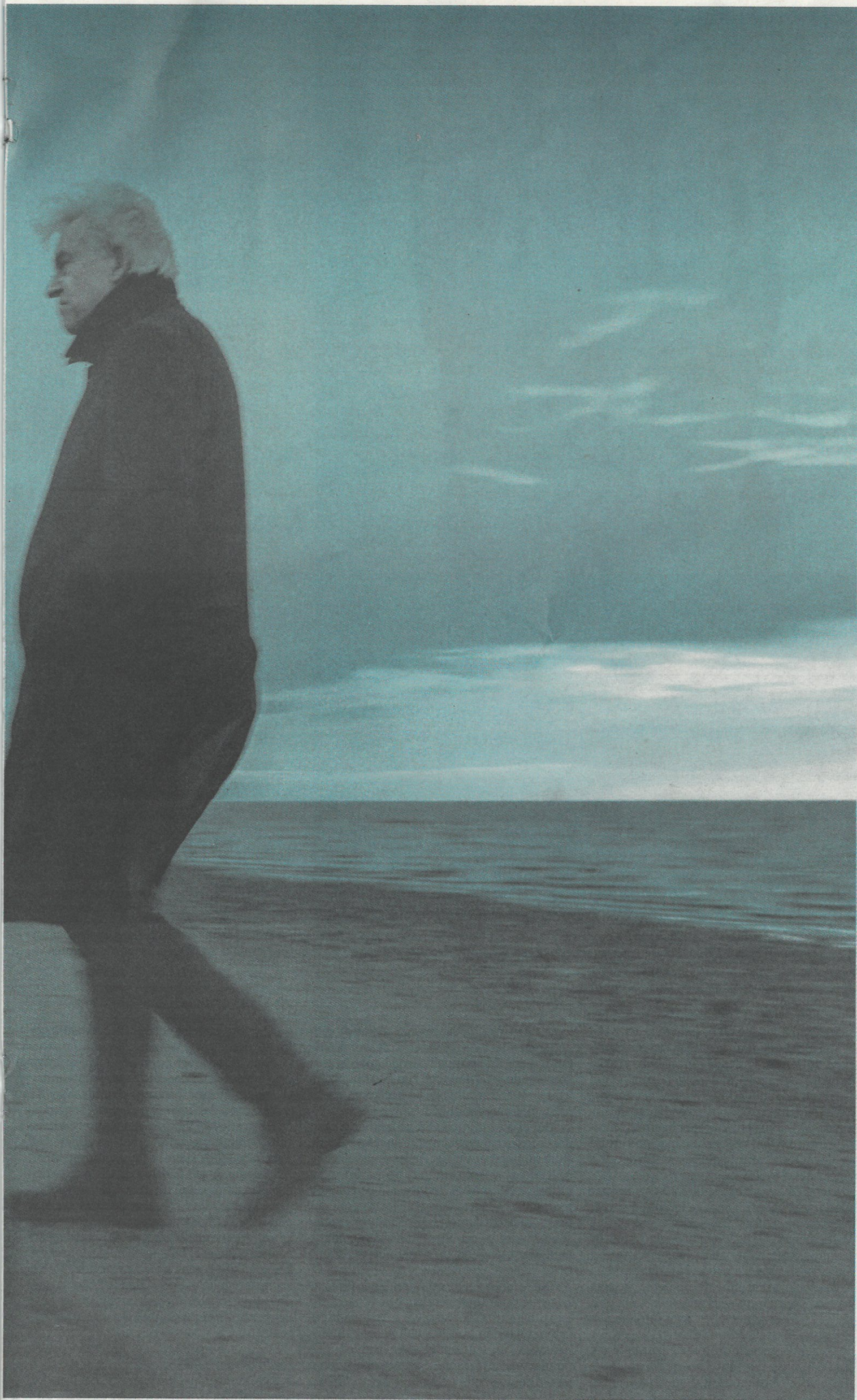
Grådighed er blevet en dyd

Sognepræst Mikkel Wold advarer om, at vi er på vej mod et samfund, hvor banker og andre virksomheder for profit tilsidesætter hensynet til samfundssind: »Kærligheden til penge kan ikke forenes med kærligheden til et meningsfuldt liv. Når penge alene er drivkraften, er man på spanden.« **Side 6-10**

»Der vil altid være nogen, som forsøger at bilde os ind, at vi dybest set alle er egoister. Men det er ikke sandt«

Danskerne har aldrig været rigere. Men vi har tabt noget vigtigt på vejen mod velstand, siger præst og forfatter Mikkel Wold. Vi har glemt at inddrage de idéer, som vores velfærd bygger på. Og det gør i sidste ende samfundet hårdere. Og mere umenneskeligt.

MARCUS AGGERSBJERG | marcus.aggersbjerg@jp.dk
JOACHIM LADEFOGED, fotograf | joachim.ladefoged@jp.dk

Mikkel Wold har bidraget til en række bøger om tro, samfund og psykologi, og gennem årene har han leveret en strøm af debatskabende indlæg i landets aviser. Siden 2006 har Mikkel Wold desuden været inviteret til at deltage i konference under Pontifical Academy of Social Sciences i Vatikanet i Rom.

Vi er tilbage i den brølende del af de nyrige 1980'ere. Fællesskabsånden fra det batikfarvede ungdomsoprør er i skred. Økonomien på vej op. Det samme er individualismen. Yuppies har indtaget Wall Street, og på aktiemarkederne er det alles kamp mod alle.

Midt i det hele står børshajen Gordon Gekko. Den amerikanske drøm i skruppelløs menneskeskikkelse. Iført dyrt jakkesæt, blanke lædersko og slikket hår, der praler af succes. Alene på scenen. Med en mikrofon i hånden og udsigt til en udsolgt sal fuld af åndelige disciple, der alle er mødt op for at få en luns af manden bag triumfen.

Han smiler selvtilfredst, mens han taler sejrssikkert om, hvordan han har gjort tusinder af aktionærer rige ved at opkøbe firmaer og skære dem op i små bidder.

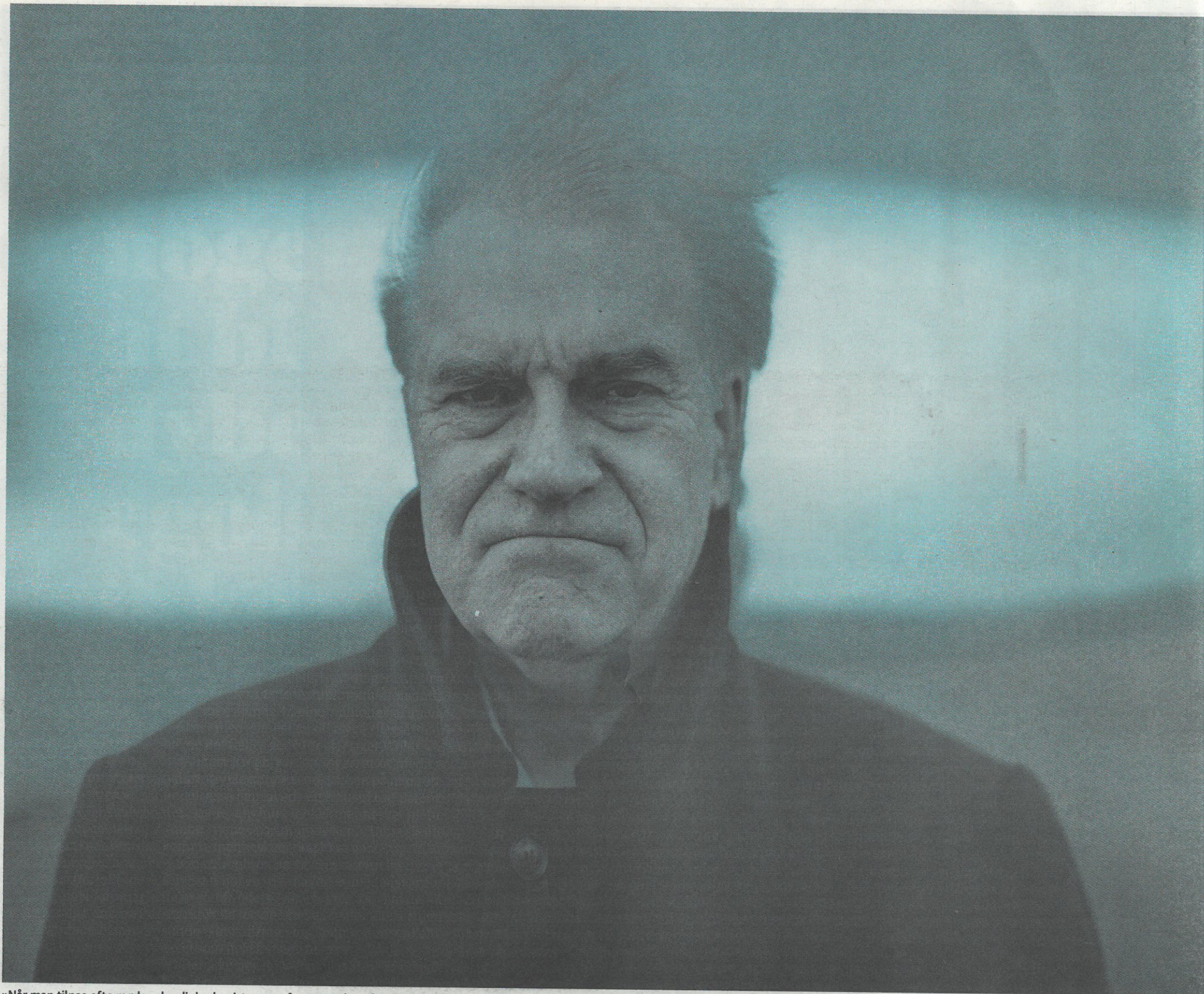
Folk klapper.

»Pointen er, mine damer og herrer, at grådighed i mangel af et bedre ord er godt,« siger han så.

»Grådighed er rigtigt. Grådighed virker. Grådighed renser ud, skærer igennem og indfanger essensen af den evolutionære ånd.«

Scenen er fra Oliver Stones berømte film »Wall Street«, der i 1987 effektivt tog temperaturen på tidens strømninger. Det er historien om den kyniske og udspekulerede Gordon Gekko, der tiltrækker den unge børs-mægler Bud Fox med sin dyre livsstil og får ham til at forråde sine nærmeste i jagten på hurtig rigdom.

Undervejs i filmen går det op for den stræbsomme Bud, at han er nødt til at ➤

»Når man tilpas ofte møder elendighed, mister man fornemmelsen for den tragedie, der ligger bag. Man vænner sig langsomt til forrælsen,« siger Mikkel Wold, som er en ivrig samfundsdebattør og har leveret en strøm af kronikker til landets aviser. Den 63-årige præst har sit virke ved Marmorkirken i København, men er jævnligt i Løgumkloster, hvor han underviser i sjælesorg på Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter.

➔ vende ryggen til alle millionerne og række ud efter idealerne fra sin beskedne opvækst, hvis han vil undgå at synke moralsk til bunds.

I en af filmens sidste scener møder den unge børsmægler op på Gordon Gekkos kontor for at sige sin uforbeholdne mening om sin slipseklædte læremesters arbejdsmetoder.

»Sig mig, Gordon, hvornår stopper det?« spørger han med foragt i stemmen.

»Hvor mange yachter kan du stå på vandski efter? Hvornår er det nok?«

Gekko kigger kort på sin unge protegé, tager en kølig slurk af sin whisky, inden han svarer:

»Det er ikke et spørgsmål om "nok". Det er et nulsumsspil. Nogen vinder. Andre taber.«

Det fælles gode

Sådan er det. Nogen vinder, andre taber. Og ofte er det de grådige, der tager stikket hjem. I hvert fald på den korte bane. Af samme grund har grådigheden eksisteret til alle

tider. Og det vil den blive ved med.

»Men det betyder ikke, at vi skal holde op med at bekæmpe den. I det øjeblik, vi ikke længere betragter grådigheden som noget negativt, er Fanden for alvor løs. Og det virker indimellem, som om grådigheden er blevet en dyd, som vi hylder eller ligefrem beundrer, selv om den historisk og med god grund er blevet anset som samfundsnedbrydende,« siger Mikkel Wold.

Den 63-årige præst sidder i et rum foret med bøger i et af de mange højloftede læsehjørner på Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter i den sønderjyske landsby Løgumkloster, hvor han er draget i kortvarigt eksil fra sit præsteembede i Marmorkirken i København for at arbejde på den bog, som han og økonomiprofessor Jesper Jespersen skriver på i fællesskab, og som forhåbentlig udkommer næste år.

I bogen kigger de to mænd nærmere på, hvordan vores samfund har ændret sig de seneste årtier. Påstanden er, at vi er på vej mod et mere umenneskeligt samfund, fordi vi

med tiden mange steder har glemt at indtage de idéer og visioner, som vores velfærdssamfund oprindeligt bygger på. Og som gennem de seneste 150 år har givet os alt fra ligeløn over socialhjælp til højskoler, gratis uddannelse og sundhed for alle.

»Det er alt sammen vigtige landvindinger, der er fostret af nogle mennesker, som havde store ambitioner for det fælles gode. Engang byggede vi vores samfund op på idéer og visioner, der havde rødder i filosofien og teologien. Dengang udgjorde tanken om det fælles gode en klar retningspil for, hvordan vi skulle indrette os. Vi skabte en udvikling, hvor vi prøvede at inddrage alle og løfte i flok,« siger Mikkel Wold.

»Det er, som om de selvsamme idéer og visioner er trådt i baggrunden, og det har skabt en fri bane for en grassatgående individualisme, hvor den enkeltes behov overtrumfer hensynet til samfundet. Det gælder ikke mindst mange virksomheders og bankers syn på indtjeningen, hvor profit synes at tilside-sætte hensyn til etik og samfundssind.«

Og den bevægelse er langt fra omkostningsfri, advarer Mikkel Wold.

»Hvis disse idéer og værdier bliver løbet over ende, opstår der et idémæssigt tomrum. Og samtidig med idéernes deroute lider vi under, hvad den østrigske psykiater og holocaust-overlever Viktor Frankl har kaldt et "eksistentielt vakuum". For hvad er det dybest bærende i vores egen samtid egentlig? Ind i denne noget åndsfattige tilstand er der ikke meget modspil til, at markedstænkningen kan være det styrende på stort set alle områder. Vi får *homo oeconomicus*, som er et væsen, der kun betages af tal og af vækst, som intet fatter af begrebet ånd og dybest set har grådighed som sit hovedærinde. Vi får socialdarwinisme, hvor den stærke tryner den svage, og det ødelægger samfundet hele vejen rundt. Vi jokker på hele vores dannelseskultur.«

Rovdyrskapitalismen

Mikkel Wold er helt med på, at vi har brug for kapitalismen, hvis vi skal skabe en bedre ver-

»Vi får socialdarwinisme, hvor den stærke tryner den svage, og det ødelægger samfundet hele vejen rundt.«

MIKKEL WOLD, PRÆST

BLÅ BOG

Mikkel Wold er født i 1958 i København.

Han voksede op med en enlig mor på Nørrebro, og da han gik ud af skolen, vidste han ikke, hvad forskellen var mellem Det Gamle og Det Nye Testamente. Først som 17-årig blev han døbt.

Han er uddannet cand.theol. fra Københavns Universitet og blev i 1991 psykoterapeut fra Hamburger Institut für Integrative Logotherapie und Existenzanalyse.

Siden 1994 har han været sognepræst i Marmorkirken i København. Han er desuden lektor i sjælesorg ved Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter i Løgumkloster.

Siden 2006 har Mikkel Wold været inviteret til at deltage i konferencer under Pontifical Academy of Social Sciences i Vatikanet i Rom.

Den 63-årige præst er kendt som en ivrig samfundsdebattør, og gennem årene har han leveret en strøm af kronikker til landets aviser. Mikkel Wold har desuden bidraget til en række bøger om teologi, samfund og psykologi.

samfund, og dertil indfører en deregulering af markedet, ja, så går det altså galt.«

Mikkel Wold taler om de mange almindelige mennesker, der presses i bund af et stadig mere dereguleret arbejdsmarked, som langsomt æder sig ind på de nære relationer.

»Vi oplever *new public managements* langstrakte sejrsgang og et usikkert arbejdsmarked, der stresser os og kræver, at vi er konstant tilgængelige for vores arbejdsgivere. Mange af os skal i dag løbe stadig stærkere, og det, der tidligere var en kollektiv bekymring på arbejdsmarkedet, er nu blevet den enkeltes problem, bl.a. fordi landets fagforeninger mister opbakning i befolkningen. Derfor udebliver opgøret, alt imens meningsløsheden sniger sig ind i den enkeltes liv.«

Sideløbende ser vi en udvikling, hvor vi får stadig flere meget velhavende mennesker. Det skyldes ikke mindst, at lønningerne i den øverste del af samfundet stiger eksplosivt i disse år. I dag er det ikke ualmindeligt, at en dansk topdirektør tjener op til 100 gange mere end gennemsnitsdanskeren.

»Det er en udvikling, som ville have været fuldstændig uhørt bare for få årtier siden.«

I USA er situationen endnu værre, fortæller den 63-årige præst. Her tjener topcheferne for nogle af landets største koncerner op til 1.000 gange mere end den almindelige amerikanske lønmodtager. Og så er der alle de velbeslåede virksomhedsejere, hvis formuer synes at svulme til det groteske. I dag ejer den rigeste ene procent af verdens befolkning over halvdelen af verdens formue.

»Det er kapitalisme uden etik. Eller "rovdyrskapitalisme", som den tidligere tyske kansler Helmut Schmidt kaldte det. Når vi slipper dyret løs, er det de allersvageste, der betaler prisen. Det skal vi være bevidste om. Og det skal vi huske at diskutere.«

Det sunde samfund løfter fællesskabet

Mikkel Wold fortæller historien om den amerikanske forretningsmand Martin Shkreli, der i 1990'erne opkøbte et medicinalfirma, som producerede en medicin, der var livsvigtig for mange mennesker. Med købet fik han eneret på salget af medicinen, så han efterfølgende kunne sætte prisen op med flere tusinde pct. med en dags varsel.

»Han blev ekstremt rig, men det var på bekostning af almindelige menneskers sundhed. Mange havde simpelthen ikke længere råd til at købe medicinen, men det var denne Shkreli fuldstændig ligeglad med, for hans fokus var at maksimere profitten for ham selv og hans aktionærer.«

Samme tilgang til forretninger finder vi ifølge Mikkel Wold hos en mand som Amazons supermilliardær Jeff Bezos. For nogle år siden kom det frem, at arbejderne på Amazons lagre måtte tisse i flasker, når de stemplede ind på deres job, fordi der enten ikke var toiletter til rådighed, eller fordi tiden ikke var til den slags ærinder.

»Det er ubegribeligt for mig, at et menne-

ske med så mange penge vælger at behandle andre mennesker så kummerligt. På samme måde viste forholdene i det succesfulde danske onlinesupermarked nemlig.com sig heller ikke at være specielt attraktive.«

Som eksempel på den modsatte energi peger Mikkel Wold på Carlsbergs entreprenante grundlægger, J.C. Jacobsen, der på et tidspunkt blev opsøgt af en konkurrent, som foreslog ham, at de to koordinerede tingene noget mere, så de kunne få monopol og skruer op for indtjeningen.

»Jacobsen fnyste af tilbuddet, smed sin gæst ud af kontoret og kaldte ham for en pengeplebejer. Den gamle brygger havde kun foragt for sin konkurrents måde at blive rig på.«

I samme boldgade har vi den berømte danske forsker og nobelprismodtager August Krogh, der forfinede insulinproduktionen, så medicinen kunne hjælpe millioner af mennesker med deres sukkersyge. Også han havde det fælles gode for øje, siger Wold:

»August Krogh var klar over, at et medicinalfirma ville kunne score kassen på hans opfindelse, så han lavede en klausul i sit patent, der sagde at, intet enkeltmenneske måtte kunne tjene på opfindelsen. Den skulle komme menneskeheden til gavn.«

Både Krogh og Jacobsen så tydeligvis sig selv som nogen, der havde et medansvar for hele samfundets ve og vel. De havde et stærkt blik for det fælles gode. Det er den sunde kapitalisme, der løfter den enkelte såvel som hele fællesskabet.

»Der ikke noget i vejen med at tjene penge. Det er godt for ethvert samfund, at de kloge hoveder bruger deres talent og kreativitet til at skabe fremskridt. Det hedder faglig ambition og virkelyst. Men hvis formålet udelukkende er at tjene mest muligt uden hensyn tagen til resten af samfundet, så hedder det egoisme og grådighed.«

Adam Smith på speed

Mikkel Wold ved godt, at der sidder folk klar derude, som sitrer efter at få lov til at forklare den naive præst, at hans samfundsmodel er et flimrende fatamorgana, som ikke lader sig realisere i praksis. De vil indvende, at grådighed er lige så nødvendig for et samfund, som vand er for en plante. Begge dele skaber vækst. Og i vores verden er vækst lig med fremskridt, mens stagnation er tilbageskridt:

»Der vil altid være nogen, som forsøger at bilde os ind, at vi dybest set alle er egoister. Men det er ikke sandt. Vi vil gerne hjælpe vores næste. Det er kodet ind i os. Vi har selvfølgelig også det dæmoniske i os, og det skal vi gøre, hvad vi kan, for at tøjle, men hvis man tager den første udlægning for gode varer, sætter vi den enkelte fri til at være absolut egoistisk. Og det er skidt for hele samfundet. Så når professor på CBS Michael Møller påstår, at grådighed får et samfund til at løbe rundt, så vil jeg gerne være fri for at være en del af det samfund.«

den. Han er klar over, at vi er afhængige af et dynamisk samfund, hvis vi skal blive dygtigere til at behandle kræft, udvikle vindmøller og hjælpe de svage i samfundet.

Derfor er interviewet her heller ikke et forsøg på at lukke ned for markedsøkonomien eller stikke en i kæp i hjulet på fremskridtet. Det er ikke revolutionens svulstige retorik, men eftertankens afklarede energi, der udgår fra præsten.

De seneste årtiers stædige bestræbelser på at skabe et rigt samfund er et gode. Når vi har kunnet holde hånden under så mange mennesker under coronakrisen, er det, fordi vi er et velstående land. Det ved Mikkel Wold godt. Han ønsker heller ikke at romantisere gamle dage. Der var meget, som ikke fungerede, og han hylder den fremgang, samfundet har gennemgået, siden efterkrigstidens pjaltede varemangel.

Men alligevel har han tænkt over, om ikke vi har tabt noget vigtigt på vejen mod velstand.

»Den tyske filosof Immanuel Kant sagde

klogt, at man ikke må behandle andre mennesker som et middel til at opnå et andet mål. Mennesket er et mål i sig selv. I dag vender vi mange steder Kant på hovedet og gør andre mennesker til et middel.«

Mikkel Wold fortæller om den anerkendte økonomiprofessor og forhenværende amerikanske arbejdsminister Robert Reich, der jævnlige advarer om, at den store trussel for amerikanerne i dag hverken er socialisme eller kommunisme. Det er kapitalisme.

I sin bog "Det fælles gode" fra 2018 gør han bl.a. rede for, hvordan der op gennem 1970'erne og ind i 1980'erne sker et skifte i samfundstænkningen i den vestlige verden.

»En neoliberal markedstænkning overtager flere og flere hjørner af samfundet. Vi går fra at have fokus på andre og gøre noget for fællesskabet til at bekymre os om vores eget liv og optimere vores egen situation. Den rå individualisme vokser sig stærk, og når den samtidig gør det i en periode, hvor vi afvikler en dannelseskultur, der udstikker retningen for, hvordan vi indretter det gode

Princippet om det fælles gode har været styrende for det meste af den civilisation, vi betragter som værdifuld, men i disse år er dét princip under pres, mener præst Mikkel Wold: »Det fælles gode betyder bl.a., at man i sine handlinger bestræber sig på at have det samfund, man er en del af, for øje. Det skal ikke bare tjene én selv.«

➔ Han fortæller om den konservative moralfilosof Adam Smith, som traditionelt bliver udlagt som en mand, der mener, at hvis alle i et samfund tænker på sig selv, så bliver der tænkt på alle, og så er der ingen problemer. Men det er en forkert læsning, mener Mikkel Wold. Han har brugt mange timer ved læselampen for at endevende den berømte skottes banebrydende værk "The Theory of Moral Sentiments", og han er nået frem til, at Smith ikke drømte om, at egoismen skulle være det bærende brændstof i samfundet.

»Adam Smith siger, at et samfund, hvor de fattige skal tigge hos de rige, ikke fungerer. Men hvis alle i samfundet sørger for at virke bedst muligt inden for det felt, de mestrer, så vil den usynlige hånd arbejde for alles bedste.«

Men spørger man Mikkel Wold, betyder det ikke, at Adam Smith mente, at enhver er sin egen lykkes smed.

»Når man læser ham grundigt, er det tydeligt, at han mener, at et samfund kun vil fungere, hvis alle passer sit efter bedste evne, samtidig med at de har et blik på samfundet. Den første tolkning er Adam Smith på speed.«

De dovne arbejdsløse

Men det er ikke kun i forretningsverdenen, at blikket for det fælles bedste er sløret. Det er også tilfældet hos mange såkaldt almindelige mennesker. Hvorfor? Forklaringerne er mange, men én af dem hedder velstand.

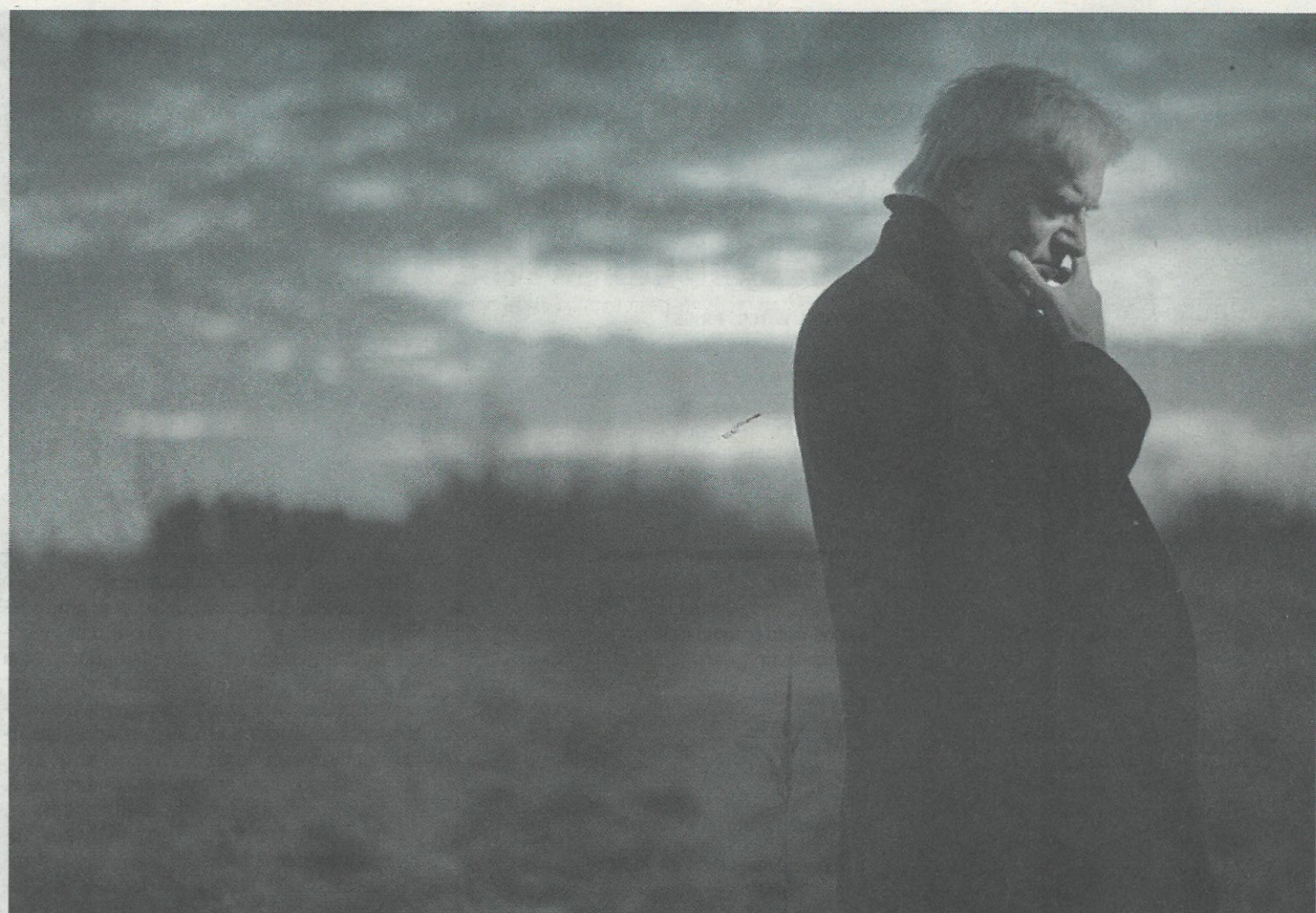
Siden den økonomiske optur i 1960'erne har kampen for overlevelse ligget i dvale hos de fleste, og derfor er generationer vokset op med en stærk tro på, at lidenskab skal styre tilværelsen.

»Det mål kan man tillade sig, når man ikke skal slås for at få mad på bordet, og hele 68-generationens projekt var jo at folde lidenskab ud. Du skal gøre, hvad du selv har ikke lyst, lød det. Det var et smukt budskab, som vi fik mange gode ting ud af, men det har også gjort, at værdier som følelser og lidenskab i mange år har rangeret højere end vilje og pligt.«

Den slags værdiforskydninger rydder pladsen for, at man kan dyrke den personlige lykke. Og selv om det er et gode at have overskud til at jage dét projekt, så giver det også en skæv forventning til, hvad det kræver af os at være borgere i et samfund, mener Mikkel Wold.

»Den personlige lykke er nærmest blevet et krav i dag, og sammen med den stærke økonomi hos mange har vi fået adgang til en ekstrem selvrealisering. På alle fronter. Den slags gør let, at man risikerer at blive meget optaget af sin personlige lykke og undervejs i den bevægelse miste blikket for det fælles bedste,« siger Mikkel Wold.

Han fortæller om de mange hjemløse, han støder på, når han bevæger sig rundt i de københavnske gader. De var ikke i lige så høj

»Kærligheden til penge kan ikke forenes med kærligheden til et meningsfuldt liv.«

MIKKEL WOLD, PRÆST

grad en del af bybilledet, da han blev ansat som præst i Marmorkirken i begyndelsen af 1990'erne.

Mikkel Wold ved godt, at der også fandtes fattige dengang. Men når han nævner gadens folk, er det, fordi de er et billede på vores evne til at se andres elendighed i øjnene og så fortrænge den.

»Når man tilpas ofte møder elendighed, mister man fornemmelsen for den tragedie, der ligger bag. Man vænner sig langsomt til forråelsen. I dag betragter vi som samfund disse mennesker som utryghedsskabende for os almindelige borgere. Jeg bryder mig virkelig ikke om det ord, for det stigmatiserer dem jo kun yderligere.«

Det samme gælder for vores retorik over for andre grupper af udsatte herhjemme, siger Mikkel Wold. Vi deler folk op i vindere og tabere. De arbejdsløse er selv ude om det, og folk på kontanthjælp skal bare tage sig sammen, siger han.

»Det er muligt, at vi en overgang var for eftergivende i forhold til, hvor mange vi lod slippe for at bidrage til fællesskabet, og der er sikkert stadig nogen, der ikke gør nok. Sådan vil det altid være i et samfund. Men vi har bevæget os væk fra den grøft, hvor det kunne lade sig gøre at køre på frihjul, til at lande i den grøft,« hvor dem, der godt vil, men ikke kan, skal behandles, som om de godt kan, men ikke vil. De skal bare tage sig sammen.«

Som præst møder Mikkel Wold mange af

disse mennesker, og han kan forsikre sin omverden om, at ikke alle kan, hvad de vil. Og tror man skråsikkert på det modsatte, mangler man evnen til at forstå, at alle mennesker kan ende tæt på afgrunden. Også én selv.

»Jeg plejer at sige, at næstekærlighed er, når den for tiden stærke hjælper den for tiden svage, og i den linje ligger en dyb erkendelse af, at den svage lige så godt kunne have været mig. Jeg hjælper den svage, vel vidende at han ikke nødvendigvis er, hvor han er, fordi han er ugidelig. Eller fordi han er dum og ligger, som han har ret. Og skulle han ligge, som han har ret, skal jeg hjælpe ham alligevel, for det dumme bor også i mig, og når jeg en dag dummer mig, er jeg afhængig af, at nogen samler mig op.«

Brug for at genfinde dannelsen

I begyndelse af den pandemi, som i disse dage raser for fuld udblæsning, håbede mange, at den hidsige virus ville bringe mere balance og eftertanke ind i verden. Nogle måneder efter, at Mette Frederiksen gik på nationalt tv og lukkede samfundet ned, forudså politolog og professor emeritus Ove Kaj Pedersen, manden, der opfandt begrebet "konkurrencestaten", at corona ville kunne forandre vores syn på samfundet, på penge og politik. Og på os selv.

»Jeg tror, at politik lige om lidt vil handle om mange flere spørgsmål end tidligere. Spørgsmål af teologisk art, af filosofisk art, af

moralsk art. Det bliver ikke bare politisk-økonomiske konflikter, som vi har været vant til, det bliver langt bredere,« sagde Ove Kaj Pedersen.

Wold håber, at professoren får ret. Men foreløbig lader ændringerne vente på sig.

»Vi har brug for at genfinde dannelsen, for den er hele grundlaget for vores samfund, og den skal også være grundlaget i de politiske beslutninger. Vi har et reservoir af viden i alle de store filosoffer, som jo har tænkt en del over, hvordan det gode samfund ser ud. Folk som Platon og Aristoteles. Men deres tanker spiller i dag en meget lille rolle. Forhåbentlig ændrer det sig.«

Mikkel Wold er med på, at Platon og mange af de andre store tænkere levede i en tid, hvor tingene langtfra var perfekte. Men deres tanker om det gode samfund kan vi med fordel tage til os. Også selv om vi i dag lever i bedre samfund.

»Som en af de store kirkefædre, Bernhard af Clairvaux, klogt sagde, så "holder vi op med at være gode, når vi holder op med at ville være bedre".«

Og hvad angår grådigheden, byder vores kultur ifølge Mikkel Wold på en strøm af historier, der viser, hvor galt det kan gå, hvis den får lov at råde.

»Tag myten om Kong Midas, der ønsker, at alt, hvad han rører ved, bliver til guld. Han får sit ønske opfyldt og er lykkelig, indtil han bliver sulten og skal spise. Myten om den tåbelige konge er en urgammel advarsel om, hvor galt det kan gå, hvis man bliver for optaget af penge,« siger Mikkel Wold og nævner apostlen Paulus' ord om, at »penge er roden til alt ondt«, som et andet bud på en livsklog og vigtig betragtning:

»Paulus' ord er ikke nogen løftet pegefinger, men snarere en fænomenologisk redegørelse af forholdet mellem penge og et lykkeligt liv. Kærligheden til penge kan ikke forenes med kærligheden til et meningsfuldt liv. Det betyder ikke, at rige mennesker ikke kan være lykkelige, men hvis man har det som Gordon Gekko, hvor penge alene er drivkraften og selve målet med tilværelsen, så er man på spanden.«